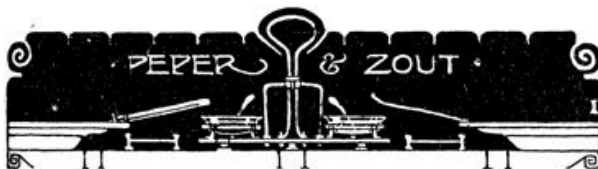

toch is deze Japansche maatschappij de goedkoopste op de Jang-tse-kiang. Mejuffrouw Junod, die in Tsjinkiang woont, nam afscheid van ons, en zoo voeren we nog slechts met z'n drieën westwaarts.

„Het was een schoon gezicht in het verblindend ochtend-zonlicht de haven uit te komen, om de machtigste bevaarbare rivier der wereld op te varen. Aan weerszijden verhieven zich bergreeksen, die langzaam overgingen in de blauwe, nevelige verte. Tusschen de rivier en den voet der bergen strekten zich talloze rijstvelden uit, alle groen na de jongste overstromingen. Het water was zóó hoog, dat vele hutjes onder water stonden. Zoo hebben de boeren meestentijds door het water te waden, als ze uitgaan om het onkruid uit te roeien, en later den oogst binnen te halen. Behalve den rijstbouw beoefenen deze menschen, die allen een eenvoudig leven leiden, de vischvangst. Het Evangelie wordt onder hen gepredikt door de Chin. Inl. Zending, in bootjes, waarmee men dorp na dorp afvaart.

„Twee dagen duurde de reis op deze stoomboot. Twee uur te laat legden we in Kioe-kiang aan, onmiddellijk omringd door kooplui met eieren, vruchten, Chineesche suikerwaren, enz. De dokter vond enige koelies, die onze bagage naar de veerboot overbrachten, waarmee we het Sanatorium moesten bereiken. Daar werd 's nachts half vier de bagage ingeschreven, en voort ging het weer. Het water stond overal zóó hoog, dat we niet onder de brug door konden. Wij moesten dus uitstappen, en vonden onzen weg over de lichamen van slapende Chineezers, die hier koelte zochten, omdat het in de huizen te heet was.

„Per auto konden we den tocht vervolgen door het rivierdal tot aan den voet van het gebergte, om vandaar met bamboe-draagstoelen, elk gedragen door vier man, naar boven te gaan. Het is geen gemakkelijke taak voor deze menschen, om bijna drie uur lang over een nauw bergpad langs diepe afgronden naar boven te klauteren. Voor ons was het evenwel een waar genoegen, in de koele berglucht te genieten van de weelde der prachtige bloemen en varens, de geuren der jonge bamboe's en pijnboomen, het gezang der vogels, het geruisch der watervallen en de schitterende vergezichten. Welk een verschil met de plaats, waar wij arbeiden, een stad, als een eiland in het water gelegen, en zelfs geen gelegenheid om te wandelen! Al te spoedig waren we aan het eind van de reis, en werden we door onze koelies zachtjes neergezet midden in een vreemde stad, ruim duizend Meter boven den zeespiegel, zóó schoon, zóó helder, als men maar wenschen kan; waar God ons geplaatst heeft, om eenigen tijd te vertoeven.”

Letterverschil

Mijn naam, mijn waarde Heer, is: Rookgoed
of wilt ge 't zonder r, nu, ookgoed.

Op een weinig produceerend professor

„Als hij wat zegt, heeft 't waarde voor miljoen”
zegt zijn aanbidder, nog een groen.
Nu goed, maar weet, dat als hij zwijgt
't mensdom voor miljoen schade krijgt. H. W. A.

ZWIJGENDE KLOKKEN

Hoog waar de nachtvogels woningen bouwen,
dàár in den toren, den duist'ren,
hangen de klokken met roerlooze touwen
zwijgend als menschen, die luist'ren.

Spinraggen wappren er neer van de wanden.
Zacht zucht de wind er naar binnen.
Niemand durft raken het touw met de handen,
dat er de klokken beginnen

klepend te zingen met schallende monden.
Wie heeft betoovrend hun tongen gebonden?

JO SPIERENBURG

